

JONI SUOVERINAHO

**OSALLISUUS
JUMALAN
VANHURSKAUDESTA**

Paavalin kirje roomalaisille

Joni Suoverinaho

Osallisuus Jumalan vanhurskaudesta

Paavalin kirje roomalaisille

Jumalan Sanan siemeniä –sarja

1. *Vapauteen orjuudesta* –Paavalin kirjeet galatalaisille ja Filemonille
2. *Osallisuus Jumalan vanhurskaudesta* –Paavalin kirje roomalaisille

© 2025 Joni Suoverinaho

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-9625-2

LK 22.22

Raamattusitaatit ovat vuoden 1933/38 raamatunkäännöksestä

JOHDANTO

Kirjallisuus koostuu nähdäkseni neljästä tasosta. Ne ovat tiedekirjallisuus, tietokirjallisuus, kaunokirjallisuus sekä runot ja näytelmät. Mielestäni tämä teos, *Osallisuus Jumalan vanhurskaudesta* –Paavalin kirje roomalaisille, on lähimpänä tietokirjallisuutta. Se ei ole romaani. Se ei täytä tieteellisen standardin mittaa. Kuitenkin tällä teoksella on selkeänä tutkimuskohteenaan Pyhä Raamattu, erityisesti Roomalaiskirje. Seuraan kirjassani esikoisteokseni, *Vapauteen orjuudesta* –Paavalin kirjeet galatalaisille ja Filemonille, avaamaa polkua. Tarkastelen kutakin jaetta yhden sivun verran, ja etenen järjestyksessään läpi kirjeen. Lisäksi haluan huomauttaa siitä, että Raamattu on ainoa käyttämäni kirjallinen lähde.

Vaikka jotkut peräti karttavat teologia-sanaa, niin en katso sen olevan tarpeen. Teologia voidaan määritellä jumalakäsitykseksi. Se on siis jokaiselle ihmiselle tuttu asia. Edelleen haluan kertoa tämän kirjan luonteeseen liittyen, että sitä voidaan toisaalta pitää hengellisenä opetusteoksena, julistavana hartauskirjana sekä raamatullisena selitysteoksena. Siitä löytyy kaikki nämä piirteet.

Oma taustani on maallistuneessa luterilaisuudessa, aina vuoteen 2004 asti, jolloin otin Jeesuksen Kristuksen vastaan henkilökohtaisesti, ja hänestä tuli minun Herrani ja Vapahtajani. Siispä; jo yli kahdenkymmenen vuoden ajan olen ollut herätyskristitty. Taustayhteisöni on helluntaiseurakunta. Nämä asiat luultavasti näkyvät tässä kirjassa. En toki halua leimata evankelisluterilaista kirkkoa kokonaisuudessaan maallistuneeksi, mutta se on silti oma kokemukseni siitä. On varmasti maallistuneita helluntailaisia ja hengessään palavia luterilaisia. Olen sivunnut tässä johdannossa muutamia asioita. Yksi niistä on tutkimus. Nähdäkseni se tavoittelee tietoa ja totuutta. Joku voi tietää asioita, vaikka ei olisikaan sen alan asiantuntija. Totuus on totuus, tuli se kenen kautta tahansa. Se on siis meistä riippumaton. Jeesus sanoo: ”Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.” (Joh. 14:6). Näin ollen totuus on Jeesuksessa. Tule hänen luokseen!

Sain näyn, jossa oli tulisija. Se sijaitsi ulkona ja oli rakennettu kalliolle. Sen muoto oli säännöllinen, ja se koostui tiilistä. Sen merkitys on tämä: Tulisija tarkoittaa tätä käsillä olevaa teosta. Jokainen lukija on kuin tulisijan käyttäjä. Vastuu käytöstä ei ole pelkästään lukijalla, mutta ilman lukijoita tämä teos on hyödytön. Ja vielä tätäkin tärkeämpää on tulen merkitys. Eihän tulisija ole mitään ilman sitä. Tietenkin tuli on niin Jumalan Sanan kuin Pyhän Hengenkin vertauskuva.

Kaikki kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa. Ähtärissä, Joni Suoverinaho

Room. 1:1 ”Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,”

Tämä majesteetillinen kirje alkaa sen kirjoittajan esittelyllä. Hän ei kaipaa kovin paljon esittelyjä. Hänen kirjallinen tuotantonsa on hyvin keskeinen Uuden testamentin ja koko Raamatun kaanonin kannalta. Paavalin kirje roomalaisille on sen kirjoittajan laajin opillinen selvitys. Paavali on ”Jeesuksen Kristuksen palvelija”. Tämän hän tekee heti selväksi. Hänen intressinsä eivät olleet hänen omiaan, vaan hän seurasi Jumalan tahtoa. Jeesuksen Kristuksen asia oli Paavalin julistuksen ja opetuksen ydin. Hän palveli Herraa Jeesusta julistamalla evankeliumia uskosta osattomille ja opettamalla Jumalan Sanaa uskovaisille. Hän oli ”kutsuttu apostoli”. Hänet oli ”erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia”. Paavali ei siis jaaritellut turhia vaan esitti saman tien asian, jolla hän liikkui. Jumala oli lähettänyt hänet työhön. Herra oli valjastanut Paavalin evankeliumin saarnaamiseen.

Paavalin tausta oli juutalaisuudessa. Hän oli entinen fariseus. Sitten hän kohtasi Jeesuksen, elävän Jumalan ainoan Pojan. Jeesus on Herra. Tämä on alkuseurakunnan keskeisin uskontunnustus. Paavali kirjoittaa toisaalla: ”Sentähden minä teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: ”Jeesus olkoon kirottu”, ja ettei kukaan voi sanoa: ”Jeesus olkoon Herra”, paitsi Pyhässä Hengessä” (1. Kor. 12:3). Paavali julisti evankeliumia Jeesuksesta Pyhässä Hengessä. Jumalan Sanan ja Pyhän Hengen tehtävä on sama. Se on kirkastaa Jeesusta Kristusta. Raamattu on todistusta siitä, että kuka Jeesus on. Samaan suuntaan toimii myös Pyhä Henki, joka on Jeesuksen edustaja maan päällä. Paavalin kirjeet on kirjoitettu ensimmäisellä kristillisellä vuosisadalla. Jumalan Poika, Jeesus Kristus, oli syntynyt ihmiseksi ja lunastanut kansansa vapaaksi synnistä. Jeesus sovitti koko maailman synnin.

Kuten tulemme näkemään, Jumalan vanhurskaus on Paavalin opetuksen keskeinen aihe. Nostaessaan esille tuon vanhurskauden, joka ei perustu ihmiseen, nousee esiin muitakin aiheita. Niitä ovat Jeesuksen ristinkuolema ja ylösnousemus, henkilökohtainen usko ja liittoteologiset kysymykset sekä evankeliumi periaatteineen ja sovelluksineen. Hän opettaa siis hyvin laajalla rintamalla käsitellen hengellisiä asioita sellaisella seikkaperäisyydellä, jolle emme löydä vertaista. Silti meidän täytyy muistaa, että Paavali oli vain palvelija. Hän ei ollut evankeliumin lähtökohta, sisältö ja päämäärä. Hän oli evankeliumin välittäjä. Hän näytti tien Jumalan armon. Hän oli Jeesuksen Kristuksen lähetti tähän maailmaan. Paavali osoitti Jeesukseen.

Meidän ei sovi myöskään unohtaa kristillistä seurakuntaa. Paavalin kirjeet on kohdistettu uskville. Ne ovat osa sitä prosessia, jota sanotaan opetuslapseuttamiseksi. Paavalin kirjeet eivät ole evankelioivia traktaatteja. Ne ovat Jumalan Sanan opettamista seurakunnille. Opetuslapseuttaminen alkaa uskoontulosta ja jatkuu läpi koko elämän. Tulemme huomaamaan, että Paavali laskeutuu hyvin syviin vesiin ja nousee valtavan korkeisiin sfääreihin. Samoin hän liikkuu myös ihmisiä kohden. Hän ei siis pelkästään kerro syvällisiä totuuksia ja korkeita ihanteita vaan kirjoittaa paimenena, sydämettä sydämelle.

Room. 1:2 ”jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa,”

Paavali ankkuroi Jeesuksen tiukasti historiaan. Vaikka elämämme näyttää vapaasti valitulta, niin on asioita, joihin emme voi vaikuttaa. Emme ole oman onnemme seppiä. Et ole itsesi oma. Kaikki ihmiset kumartavat johonkin suuntaan. Et ole puolueeton. Jumalan suhteen ei ole harmaata aluetta. Joko uskot häneen tai sitten et.

Paavali peräänkuuluttaa Jeesuksen historiallisuutta ja Vanhan testamentin profeettojen arvovaltaa. Jumala antoi heille Sanansa. He ennustivat Messiaasta eli Jeesuksesta. Tässä jakeessa apostoli Paavali yhtyy Raamatun kirjalliseen kokonaisuuteen. Hän ei ole joukkueen ainoa pelaaja. Paavalin kirjeet kuuluvat yhteen ja samaan juutalaiskristilliseen traditioon ja kulttuuriperintöön. Vaikka pelastavan uskon ainoa oikea kohde on Jeesus, niin Jumala on antanut totuuden jyyviä myös pakanoilta. Silti meidän kannattaa korostaa Jeesuksen Kristuksen merkitystä, niin kuin Paavali tekee.

Olen mieltynyt tähän totuuteen: Jeesus on Jumalan ilmoitus. Hän on Jumalan Sana. Tavaltaan evankeliumin uskominen on tämän totuuden ymmärtämistä. Jeesus on ainoa tie Isän luokse. Yksikään uskonto ei johda Jumalan luokse. Ne ovat kaikki väärässä. Evankeliumi on niiden sijaan ainoa todellinen pelastuksen tie. Jumala on ilmestynyt Jeesuksessa. Jumala lähetti Jeesuksen tähän maailmaan. Ilman häntä emme tunne Jumalaa. Meille tarjotaan jumalallista valoa pakanallisen pimeyden sijasta. Jeesus on tuo valo. Uskomme häneen on tuon valon katselemista. Se on valoa, joka muuttaa sinut kaltaisekseen. Usko on näkemistä hengen silmin. Emme näe ilman valoa, vaikka silmämme olisivat ehjät ja terveet. Niin kuin olemme riippuvaisia valosta, niin olemme riippuvaisia Jeesuksesta. Hän on Totuus.

Jumalan armo on annettu meille Jeesuksen Kristuksen kautta. Ottaessasi Kristuksen vastaan uskon kautta, saat syntisi anteeksi, ja pääset Jumalan armon alle. Syntisi on sovitettu. Todellinen ilosanoma murtaa pimeyden kahleet. Orjuus on lakkautettu Jeesuksessa. Hänen veriuhrinsa on vapauttanut meidät orjuuden ikeestä. Evankeliumi ei ole ihmisen nousemista Jumalan tykö, vaan se on Jumalan laskeutumista ihmisten luokse. Hän on tehnyt aloitteen.

Vanhan testamentin profeetat siis näkivät ennalta Messiaan saapumisen. Uuden testamentin kirjat ja kirjeet on kirjoitettu Jeesuksen ylösnousemuksen ja taivaaseen astumisen jälkeen. Jeesuksen tultua maailmanaika vaihtui. Lain ja profeettojen aika loppui. Jeesus täytti lain ja on Vanhan testamentin profetioiden täyttymys. Jeesuksessa alkoi uusi aika eli armon aika. Uusi liitto astui voimaan Jeesuksessa. Sen luonne on kansainvälinen. Olemme saaneet evankeliumin juutalaisilta. Myös Jeesus oli juutalainen. Mutta emme saa kääntyä juutalaisuuteen, mikäli meidät on uskoontulomme myötä siirretty pakanuudesta Jumalan Pojan valtakuntaan. Raamattu sanoo, että Jumala ”on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan” (Kol. 1:13).

Room. 1:3 ”hänen Pojastansa – joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä”

Paavali ei ollut hengellinen haihattelija vaan kristitty realisti. Hän julisti evankeliumia uskosta osattomille ja saarnasi Jumalan Sanaa Jeesuksen opetuslapsille. Jumala oli kutsunut hänet evankeliumin työhön ja asettanut hänet apostoliksi. Jumala lähetti Paavalin olemaan Jeesuksen Kristuksen todistaja. Hänen tiensä kulki Jerusalemissa Roomaan. Paavali muodosti seurakuntia niistä, jotka olivat ottaneet Jeesuksen Kristuksen vastaan. Sen lisäksi, että Paavali oli orientoitunut hyvin käytännönläheisesti, hän oli myös syvälinen teologi. Ilman Paavalin kirjeitä meiltä puuttuisi paljon. Ne muodostavat hyvin oleellisen osan Uutta testamenttia. Hänen kirjeensä Rooman seurakunnalle on ensinnäkin osoitus siitä, että siellä vaikutti kristillinen seurakunta. Toinen tärkeä huomio on, että Rooma ei ollut juutalaisten aluetta, vaan kyseessä oli hyvin pakanallinen seutu. Se oli valtava imperiumi, joka hallitsi silloista maailmaa. Roomalaiset olivat käsittääkseni hyvin käytännöllisiä. Heidän menestyksensä perustui vahvaan sotilaalliseen hallintojärjestelmään, jonka huipulla oli keisari. Kristinuskon oli hyvin nuori liike vielä Paavalin aikana. Monet pitivät sitä juutalaisena lahkona. Vaikka kristinuskon ja juutalaisuuden yhtäläisyyksien ja eroavuuksien tutkiminen on mielenkiintoinen alue, niin emme nyt syvenny siihen tämän enempää.

Käsittelemässäni jakeessa Paavali ankkuroi Jeesuksen hyvin varmalla otteella historiaan. Jeesus oli ”syntynyt Daavidin siemenestä”. Tämä piirre oli tärkeä myös evankeliumien kirjoittajille. Uusi testamentti alkaa evankeliumilla Matteuksen mukaan. Jeesuksen suku esitellään ensimmäisenä. Miksi Matteus sijoitti Jeesuksen sukupuun evankeliuminsa alkuun? Olen varma kahdesta siihen liittyvästä asiasta. Hän halusi ensinnäkin välittää Jeesuksen alkuperän. Toiseksi voimme huomata sen, että Matteuksen perimmäisenä tarkoituksena oli paljastaa Jeesuksen olleen Daavidin jälkeläinen. Voimme huomata kuninkaallisen linjan Daavidista Kristukseen.

Sekä Matteus että Paavali kirjoittivat samasta aiheesta. Käsillä olevassa Paavalin tekstissä ilmaistaan kuitenkin se, että Jeesus oli enemmän kuin Daavidin jälkeläinen. Jeesus ei nimittäin ollut pelkästään Daavidin Poika, vaan hän oli myös Jumalan Poika. Evankeliumi Herrasta Jeesuksesta ei ollut kansallinen vaan kansainvälinen. Sekä juutalaiset että ei-juutalaiset tulevat osallisiksi Uudesta liitosta samalla tavalla eli Jeesuksen Kristuksen kautta. Uusi liitto perustuu häneen ja hänen täytettyyn työhönsä meidän edestämme. Jeesus ei siis perustanut uutta uskontoa. Hän täytti Jumalan tahdon. Hän täytti lain. Uskonnot ovat ihmisen pyrkimystä Jumalan luokse. Evankeliumi on Jumalan pyrkimys ihmisen luokse. Saamme tuntea Jumalan Jeesuksen kautta. Kutsu armoliittoon Kristuksessa on yhä voimassa. Saamme omistaa sen uskon kautta. Amen.

Room. 1:4 ”ja pyhyiden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa – Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme,”

Ei ole evankeliumia ilman Jeesusta. Jeesus on Jumalan Poika sekä olemuksensa että ”kuolleistanousemisen kautta”. Paavali kirjoitti edellä Jeesuksen alkuperään liittyen. Tässä kohtaa hän korostaa Jeesuksen ylösnousemusta. Mikäli julistamme pelkästään Jeesuksen kuolemaa, niin evankeliumin sanoma jää vajaaksi. Ilosanoma ei ole se, että Jeesus on kuollut, vaan se, että hän elää. Astu sinäkin sisälle elämään. Jos haluat tuntea Jumalan, niin ota Jeesus vastaan. Anna elämäsi hänelle.

Edellisessä jakeessa Paavali paljasti Jeesuksen inhimillisen alkuperän. Tässä kohden hän kertoo Jeesuksen jumaluuteen liittyen. Herra on yksi ja ainoa Jumala. Hänet voidaan tuntea vain Jeesuksen Kristuksen kautta. Jumalan Sana ja Pyhä Henki todistavat hänestä. Uskon kolmiyhteiseen Jumalaan: Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen.

Tuntemalla Raamattua ja Pyhää Henkeä opit tuntemaan myös Jeesusta. Tämä jae on vielä osa kirjeen aloitusta. Siinä apostoli Paavali opettaa Jeesuksesta. Hän on tuonut esille Jeesuksen toisaalta inhimillisen ja toisaalta jumalallisen puolen. Paavalin opetuksen ydin on Jeesuksen Kristuksen persoona. Maanpäällisen elämänsä aikana Jeesus vaelsi ihmisten keskuudessa. Hän oli ihminen. Mutta miten Herra Jeesus, Jumalan iankaikkinen Poika, saattoi katsoa kaltaistemme syntisäkkien puoleen? Hän sääli langennutta ihmiskuntaa. Varmaa on myös se, että Jumala rakastaa meitä. Sen vuoksi hän lähetti oman Poikansa.

Jeesuksen elämän ja kuoleman uhriluonne tulee esille jo Vanhassa testamentissa. Silti vasta Uuden liiton ilmoitus paljastaa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ja hänen täytetyn työnsä merkityksen kokonaan. Meillä ei ole muuta keinoa tulla vanhurskaaksi Jumalan silmissä kuin Jeesus Kristus. Se on armoa. Isä Jumala katsoo uskoviin Poikansa uhrikuoleman ja ylösnousemuksen kautta. Ne, jotka eivät usko Jeesukseen, ovat Jumalan tuomion alla. Jumala tuomitsi oman Poikansa kuolemaan saadakseen armahtaa meidät.

Ilman Jeesuksen antamaa uhria olisimme kaikki Jumalan tuomion alla ja menossa päin helvettiä. Maailman evankelioiminen on silti ihmisten vastuulla. Tämä on hyvin vakava vastuu. Alkuajan kristillinen seurakunta tavoitti uusia alueita laajalla rintamalla. Kun vertaa sitä seurakuntaa, josta Apostolien teot kertoo, siihen nykypäivän voimattomaan ja muodolliseen kirkkolaitokseen, niin meissä tulisi herätä tahto taistella elävän kristillisyyden puolesta. Jumalan tuli voi syttyä uudestaan myös täällä Euroopassa. Lähetyskenttä tarvitsee työmiehiä. Seurakunnat tarvitsevat rukousherätyksen ja apostolisen uskon kääntämään nukkuvat kristityt jälleen Jumalan puoleen. Oi Isä, herätä kansasi palvelemaan sinua. Herra, kirkasta meille sinun kasvosi, ja anna evankeliumin levitä kauttamme. Jeesus, täytä tyhjentyneet seurakunnat uusista uskovista. Amen.

Room. 1:5 ”jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa,”

Paavalin tavoite oli hänelle hyvin selkeä. Hän tahtoi herättää pakanat palvelemaan elävää Jumalaa Jeesuksessa Kristuksessa. Jumalan armo perustuu siihen sovitukseseen, jonka Jeesus valmisti Golgatalla. Jeesuksen rakkaus kantaa meitä. Hän vie meitä elämässä eteenpäin, kun on hänen aikansa. Jumalan armoa ei ole ilman Jeesusta. Mikäli et usko henkilökohtaisesti Jeesukseen, niin et ole Jumalan armon alla, vaan olet hänen tuomionsa alla. Joudut kärsimään kamalan rangaistuksen synneistäsi, jos et ota Jeesusta vastaan ja pysy hänelle uskollisena.

Paavali käyttää sanoja ”uskon kuuliaisuus”. Hänelle usko oli sekä passiivista että aktiivista. Se on sitä yhä tänäkin päivänä. Usko on siinä mielessä passiivinen, että se on Jeesuksen ottamista vastaan. Meihin kylvetty evankeliumin siemen itää, ja Jeesus pelastaa meidät. Mutta usko on myös aktiivista. Siihen kuuluu Jeesuksen seuraaminen ja itsensä kieltäminen ristiä kantaen. Meidän täytyy pitää evankeliumin lippu korkealla ja antaa Jumalan Hengen tulen palaa meissä. Emme saa lyödä laimin uskoa Jumalaan. Jumalan Sana avautuu uskolle ja Pyhälle Hengelle. Saamme vaeltaa valossa, eikä pimeys saa meitä valtansa alle. Taistelu on kovaa, mutta saamme olla voittajan puolella. Elävä usko Jeesukseen on valaistumista sen ainoassa oikeassa merkityksessä. Pyhän Hengen ja Jumalan Sanan tehtävä on kirkastaa Jeesus Kristus meille ja meissä. Saamme palvoa Isää Jeesuksen nimessä ja Pyhässä Hengessä.

Saat profeettallisen, papillisen ja kuninkaallisen voitelun. Pysy siis väkevänä Herrassa. Seiso lujana totuuden puolesta. Älä antaudu omille himoillesi. Sinun täytyy kuolla itsellesi. Et ole Herra, vaan olet palvelija. Ole mieluummin Kristuksen narri kuin yksi tämän maailman ruhtinaista. Luovu korkeasta elämäntyylistäsi. Elä vaatimattomasti. Auta köyhiä. Luovu mammonan orjuudesta. Antaudu kokonaan Jumalalle. Seuraa Herraa Jeesusta taivaan porteista iankaikkiseen elämään hänen luokseen. Älä vaihda Jeesusta mihinkään. Hän on sinun kallein aarteesi. Elämäsi riippuu hänen varassaan. Uskovan kuolema on pääsy paratiisiin.

Tule jo Jeesuksen luokse. Tartu häntä kädestä, ja riipu hänessä. Saat Jeesuksen. Hän on kaikki. Elä hänessä ja hänelle. Elä todeksi apostolinen usko. Paavali sanoi saaneensa ”apostolinviran”. Hän eli Jeesukselle ja kuoli hänessä. Raamattu lupaa, että: ”Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti – sanoo Henki – he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä” (Ilm. 14:13.)

Room. 1:6 ”joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte:”

Oletko sinä huomannut, että miten Jeesus kutsuu monia ihmisiä yhteyteensä? Paavali kohdisti kirjeensä niille, jotka Herra oli kutsunut. Samoin on yhä tänäkin päivänä. Tartu pelastustarjoukseen. Tule sisälle Jumalan armoon ja rakkauteen. Jumala säteilee hyvyttään ja lämpöään. Hänen armonsa tarjous on vielä voimassa. Astu sisälle siihen kutsuun, jonka Herra on sinulle antanut. Et pelastu töittesi perusteella, vaan sinä pelastut Jeesuksen täytetyn työn kautta, Jumalan armosta, uskon kautta. Evankeliumi ei ole muuttunut. Sanoma on yhä sama. Saat vapautua synnistä evankeliumin kautta. Ei ole muuta keinoa. Saakoon Jeesus pelastaa myös sinut. Anna elämäsi hänelle.

On parasta antaa Herran hallita. Emme saa ottaa oikeutta omiin käsiimme. Emme saa tavoitella valtaa ja kunniaa. Meidän on opittava olemaan alamaisia Jumalalle. Sinun ei tarvitse tehdä syntiä. Emme saa jatkaa synnin harjoittamista. Synti on hirveää ja turmiollista. Siksi meidän kannattaa luottaa Jeesukseen. Hän on ainoa oikea vastaus syntiongelman. Synti hallitsee kokonaisia kansoja. Se on asia, jota ei tarvitse etsiä kovin kaukaa. Olen rikkonut Jumalan tahtoa, mutta hän on armahtanut minut. Minun on ollut kovin vaikea avata suutani evankeliumin asialla. Olen kulkenut monien ohi puhumatta heille Jeesuksesta. Sydämessäni olen kuullut äänen: ”Todista tuolle ihmiselle”. Näin on tapahtunut usein ollessani kävelyllä, ja asia on jäänyt vaivaamaan. Voi kunpa me kristityt voisimme enemmän antautua Jeesuksen Kristuksen asialle. Tunteeko maailma sinut omanaan vai Jeesuksen omana?

Niin armahdettuja kuin olemmekin, niin tarvitsemme herätyksen. Seurakunnat tarvitsevat omavanhurskauden sijaan elävän Jumalan Hengen. Kun todella olemme täynnä Jumalan armoa ja totuutta, niin emme tuomitse ketään, vaan osoitamme Jeesukseen Kristukseen. Hän on tie, joka johtaa taivaaseen. Jeesus kutsuu sinua. Hän tahtoo tavoittaa sinut evankeliumin kautta. Seurakunta on ase Jumalan kädessä hukkuvien sielujen voittamiseksi. Uskovien on noustava rukoustaisteluun Herrassa syntiä ja pimeyden voimia vastaan. Ilman Jeesusta häviämme sodan, mutta hänessä olemme voittajia. Katsokaa Jeesukseen. Kätkeytykää hänen verihaavoihinsa. Puukeutukaa Jumalan armoon ja vanhurskauteen. Älkää antako lihalle myöten, vaan antakaa sille kuolinisku. Raamattu sanoo: ”Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää” (Room. 8:13).

Köyhyys on Hengelle otollisempi kuin rikkaus. Meidän on jo lopetettava synnillinen hertkuttelu ja elettävä apostolinen usko todeksi. Kaipaamme herätystä. Odotamme sitä, että uskovat innostuvat evankeliumin asialle ja rukoushuoneet täyttyvät uusista ja vanhoista veljistä ja sisarista Jeesuksessa.

Room. 1:7 ”kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!”

Paavali päättää tämän suhteellisen laajan alkutervehdyksen tähän jakeeseen. Hän ei juuri kainostele evankeliumin suhteen vaan paukuttaa täysillä totuuden sanomaa. On mahdollista, että hänen kirjeensä laajuus johtuu osaltaan siitä, että kyseessä on Rooma, sen ajan keskeisin kaupunki. Se oli Paavalin lähetystyön päämääränä. Siellä vaikutti kristillinen seurakunta, jolle Paavali kohdisti kirjeensä. Vaikka Rooma oli kaiketi suurimmaksi osaksi pakanallinen kaupunki, oli siellä myös juutalaisia ja kristittyjä. Ilmeisesti Paavali ei ollut perustanut Rooman seurakuntaa, mutta hän pyrki sinne ja pääsi sinne, kuten voimme lukea Apostolien teoista. Paavalin kirje roomalaisille on apostolin laajin selvitys evankeliumista. Toisin kuin Galatalaiskirjeessä, Roomalaiskirjeessä on tutkivampi ote. Paavali ei siinä niinkään puolusta evankeliumia vaan opettaa siitä. Hän ohjaa opetuslapsia yhä syvemmälle Jeesuksen Kristuksen tuntemiseen. Hän paljastaa yhä uusia ulottuvuuksia evankeliumin periaatteista ja käytännön vaikutuksista.

Saamme omistaa tämän Jumalan Sanan jalokiven, kun antaudumme yhä hartaammin sen tutkimiseen. Raamattu avautuu niille, jotka etsivät vailla vilppiä sen totuuksia. Raamatulla on elämää synnyttävä ja muuttava vaikutus. Saamme elää vapaina uskossa ilman, että kukaan pakottaa meitä lukemaan Sanaa. Mutta ilman säännöllistä Jumalan Sanan tutkimista menetämme hyvin paljon. Seurakuntaa on verrattu purjelaivaan. Olemme turvassa niin kuin Nooa arkissa. Mutta ilman Jumalan Sanan ohjausta seurakunta on kuin tuuliajolla. Silloin siltä puuttuu selkeä suunta. Se on tuulten ja aaltojen armoilla.

On muuten niin, että veden varaan joutuminen avomerellä merkitsee lähes varmaa kuolemaa. Niin on myös hukkuva sielu täysin ulkopuolisen avun varassa. Jeesus on heittänyt evankeliuminsa kuin pelastusrenkaan avuksemme. Hän tahtoo pelastaa meidät joutumasta kadotukseen. Hukkuvan sielun ainoa toivo on Jeesus Kristus. Ainoa asia, joka pelastaa hukkuvan sielun, on se, kun hän ”huutaa avuksi Herran nimeä” (Ap. t. 2:21). Jeesus ei käännä selkäänsä kenellekään, joka kääntyy hänen puoleensa. Hän on ainoa pelastuksen toivo. Ei ole muuta mahdollisuutta. Ei ole muuta vaihtoehtoa. Pääset ikuisen elämään taivaassa vain Jeesuksen kautta. Et voi tuntea Isää Jumalaa muutoin kuin hänen Poikansa Jeesuksen kautta. Aseta täysi toivosi Jeesukseen. Luota häneen koko sydäimestäsi. Et menetä muuta kuin syntisi. Tilalle saat elämän.

Paavalin teksti on hyvin rohkaisevaa. Hän käyttää opetuslapsista yleviä ilmaisuja. He ovat hänelle Jumalan rakkaita ja kutsuttuja pyhiä. Emme mekään ole kurjia maan matosia, vaan olemme samalla viivalla evankeliumin suhteen kuin muutkin. Otetaan vastaan se Jumalan armo ja rauha, jota Paavali julisti. Eletään todeksi se noste, jonka usko Jeesukseen antaa.

Room. 1:8   ”Ensiksikin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa.”

Paavali kehuu Rooman kristittyjä. Hänellä on kiitosaihe heidän puolestaan. Hän iloitsee heistä. Uskosi voi olla vahva tai heikko. Tärkeintä lienee kuitenkin se, että kasvat hengellisesti. Jos et kasva, niin se on ongelma. On nimittäin niin, että mikäli et kasva, niin sinä taannut hengellisesti, ja uskosi heikkenee. Emme siis saa menettää tuoretta Pyhän Hengen voittoa ja Jumalan Sanan ruutia, jotka saavat uskomme elpymään ja kasvamaan.

Tässä jakeessa apostoli sivuaa erästä hyvin tärkeää hengellisen elämän piirrettä eli rukousta. Sitä voidaan pitää menestyvän uskon eräänä koettimena. Milloin olet viimeksi kiittänyt Jumalaa toisten vahvasta uskosta? Ehkä meidän tulisi tehdä niin vähän useammin. Rukous on kyllä keskustelua Jumalan kanssa Jeesuksen kautta, mutta jos siitä puuttuu kiitos Jumalan puoleen, niin se on merkittävä puute. Sen sijaan meidän tulee kumartaa Jumalaa. Meidän tulee rukoilla Isäämme Jeesuksen nimessä. Saamme tuntea Isän Pojan kautta. Se on sekä suuri armo että myös suuri kiitosaihe! Voimmeko yhtyä rehellisesti apostolien uskoon? Olemmeko edes kiitollisia siitä, että saamme tuntea Jumalan? Onko hänestä tullut meille itsestäänselvyys? Tämä on vaarallinen ajatus. Emme saa leikkiä Jumalalla. Hän ei ole meidän juoksupoikamme.

Herramme Jeesuksen Kristuksen armo johtaa meitä myös vastuuseen. Meille on uskottu paljon. Olemme saaneet paljon. Omaan napaamme tuijottamisen sijasta meidän tulisi seistä köyhien ja sairaiden ihmisten puolesta. Mikäli usko ei tule lihaksi, niin se on hyödytön. Hyvät teot sisältyvät elävään kristillisyyteen. Se ei ole kuivaa teoriaa. Se ei ole kirkollisia muutoksia. Se on Pyhän Hengen tuomaa elämää. Se on Jeesus Kristus arkemme keskellä. Saamme hengittää hänen todellisuuttaan. Se on luotu hänelle ja häntä varten. Meille jää palvelijan osa. Herra kutsuu meitä. Hän varustaa meitä. Sen hän tekee Sanallaan ja Hengellään.

Usko ei ole pelkkää vastaanottamista. Se on lisäksi myös ihmisen vastaus Jumalalle. Vaikka suullasi tunnustat uskosi Jumalaan, jopa Jeesukseen Kristukseen, niin tekosi tullaan punnitsemaan oikeudenmukaisesti. Olemme saaneet enemmän valoa kuin pakanat. Silti, jos tuo meille annettu valo ei heijastu teoissamme, niin tukahdutamme Jumalan toimintaa kauttamme. Silloin meistä ei ole hyötyä Herralle, vaan teemme pelkkää vahinkoa. Hyvät teot ovat Jumalan kunnia. Niiden kautta saamme heijastaa Herran kirkkautta. Emme pelastu hyvien tekojen ansiosta, mutta Jumala palkitsee kyllä. Hän ei tule jäämään kenellekään mitään velkaa. Silti usko ei ole mikään työsuhte. Se on perhesuhte. Olemme saman Isän lapsia. Tämä teema on esillä myös Paavalin kirjeissä. Kulkemamme tie on sama. Silti tuolla tiellä on eri kohtia ja vaiheita. Tärkeää on se, että suuntanamme on taivas. Usko on matka taivaaseen, Isän luokse.

Room. 1:9 ”Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan,”

On jo tullut selväksi, että Paavali kirjoitti kirjeensä uskoville. Näin ollen voidaan todeta, että niissä on myös pastoraalinen ulottuvuus. Paavali siis opetti Jumalan Sanaa niille, jotka olivat kääntyneet. Hän tavoitti evankeliumilla uskosta osattomia ja opetti saarnoillaan ja kirjeillään uskosta osallisia. Paavali oli saanut myös perusteellisen rabbiinisen koulutuksen. Hän kuului Israelin kansaan. Hän oli Benjaminin heimon jäsen ja fariseus. Aikaisemmin hän vastusti evankeliumia, mutta kohdattuaan Jeesuksen hänestä tuli evankeliumin julistaja ja opettaja innokkaimmasta päästä. Voimme havaita Raamatusta, että Paavalin elämässä tapahtui selkeä käänne. Se tapahtui, kun hän kohtasi Jeesuksen Kristuksen. Myös sinun elämäsi suunta voi muuttua. Usko ei ole vaihtelun vuoksi tehtävä elämäntaparemontti. Siinä on kysymys enemmän siitä. Siinä on kysymys elämästä.

Näemme tästä jakeesta sen, miten Paavali palveli Herraa. Hän julisti ilosanomaa Jeesuksesta. Hän oli myös roomalaisten esirukoilija. Hän muisti heitä ”lakkaamatta”. Tarvitsemme tuota samaa apostolista sydämen asennetta tänä päivänä. Meidän tulee panna itsemme likoon evankeliumin ja Jeesuksen nimen tähden. Katso, heität pienen kiven tyyneen veteen keskellä järveä, ja se nostattaa suuria aaltoja. Älä siis väheksy sitä hiljaista ääntä, joka on sydämessäsi. Se on Pyhän Hengen ääni. Jumala puhuu sinulle. Hän avaa tien. Evankeliumin rattaat etenevät kaikkialle maailmaan. Ota soitтусi. Ole valona ja suolana tälle maailmalle. Ota Jumalan Sana oppaaksesi, ja seuraa Henkeä.

Seurakunnat täällä Euroopassa tarvitsevat oikean rukousherätyksen. Saamme palvella Herraa ”hengessä ja totuudessa” (Joh. 4:23). Jumala nostaa lisää esirukoilijoita ja herätyssaarnaajia. Hän lähettää enkelinsä. Saamme valloittaa maan. Oma voimamme ei auta. Oma viisautemme ei pelasta. Saakoon Jeesuksen Kristuksen nimi kirkastua maan päällä. Hän ”puhdistaa puimatanterensa” (Luuk. 3:17). Saamme eväät Jumalan Sanasta ja Pyhältä Hengeltä. Jeesus kaitsee meitä. Saakoon hän laskea yllemme ”armon ja rukouksen hengen” (Sak. 12:10). Saamme anoa tätä häneltä. Antaa tulen langeta. Antaa Jumalan tulen palaa. Se herätyksen tuli, joka syttyy, tarvitsee lisää polttoainetta. Sen tähden meidän tulee kääntyä Jumalan puoleen. Hän antaa Pyhän Hengen öljyä. Se ei lopu. Hänen rauhansa tyynnyttää sydämemme kaipauksen. Hänen laupeutensa ravitsee nälkäiset. Hänen Sanansa ruokkii meitä aivan kuin manna tai vaasta. Antaa Jumalan rakkauden hyökyaaltojen vyöryä.

Isä, paiskaa kansasi maahan sinun edessäsi. Laske sinun kirkkautesi. Vyötä meidät sinun armoosi, vanhurskauteesi ja voimaasi. Näin sanoo Raamattu: ”Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen” (2. Tim:7).

Room. 1:10 ”aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tyköne.”

Meidän tulee ymmärtää myös voimasuhteita. Henkivalloissa käydään tälläkin hetkellä kovaa taistelua ihmisten sieluista. Lihasvoima ei ratkaise tässä sodassa. Meille on annettu eräs ase, jolla voimme vaikuttaa asioihin. Se on rukous. Joillakin on se väärä käsitys, että rukouksemme kannattelevat Jumalaa. Asia on juuri päinvastoin. Rukous on silta Jumalan voimaan. Ei ole ihme, että hengelliset akkusi ovat lopussa, jos et rukoile. Pysy Jumalan aaltopituudella. Hän varustaa sinua. Tee uskollisuudestasi täydellinen Herrassa. Täyty Jumalan Hengellä, ja tule täydelliseksi hänen rakkaudessaan. Raamattu sanoo: ”Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot” (Sak. 4:6).

On ihmeellistä, että saamme kokea suurta Jumalan rauhaa, vaikka sota henkivalloissa käy kiivaana. Herra varjelee meitä. On viisautta kääntyä Jumalan puoleen häntä hartaasti rukoillen. Sana sanoo nimittäin, että: ”vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras” (Jaak. 5:16). Meidän tulisi myös ottaa enemmän Jumalan Sanasta vaarin. Se on nimittäin ”Hengen miekka” (Ef. 6:17). Toki meidän ei sovi unohtaa muutakaan taisteluvälistä. Se maailmankuva, jonka Raamattu paljastaa, on osaltaan apokalyptinen. Se sodan kuva, jonka Raamatun profeetallinen sana meille näyttää, on hyvin laaja. Siinä ei ole puolueettomia osapuolia. Uskovilla riittää tekemistä, kuten maailman evankelioiminen. Mutta ilman esirukousta emme tule menestymään.

Näiden aiheiden lisäksi voimme miettiä sitä, että miksi kuolema ei voinut pitää Jeesusta. Voimme vastata tuohon kysymykseen kolmella tapaa: 1. Jumala herätti hänet. 2. Jeesus oli kuoleman valtaa voimakkaampi. Siksi hän nousi kuolleista kolmantena päivänä. 3. Jeesus sai herätä kuolleista sen ylösnousemusvoiman kautta, jonka Pyhä Henki antaa. Meidän täytyy muistaa, että kun tulemme uskoon, niin se on vasta asian alku. Olemme syntyneet uudesti, mutta olemme maailmassa, halusimme sitä tai emme. Emme ole vielä kokeneet ruumiin ylösnousemusta. Se päivä ei ole vielä koittanut. Jeesus on ainoa ihminen, joka on noussut taivaaseen ja istunut Isän Jumalan oikealle puolelle. Raamattu sanoo: ”Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä hän tahtoo” (Joh. 5:21).

Ruumiin ylösnousemus on uskon päämäärä. Silloin emme enää tarvitse uskoa, koska näemme Jumalan omin silmin. Usko on siis ajallista. Se ei ole ikuista. Tämä aika on kuitenkin ikuisuuteen nähden lyhyt. Elämä ei ole tarkoitettu vietettäväksi synnin orjuudessa vaan Herraa palvellen. Meidän ei tule etsiä omaa kunniaamme vaan Jumalan kunniaa. Emme saa viettää aikaamme nautinnoissa vaan ennemmin kieltäytyksessä. Jeesus ei elänyt itselleen. Hän sanoi: ”etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa” (Matt. 6:33).

Room. 1:11 ”Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte,”

Meillä on edessämme mahtava arsenaali, kun vain asetumme oikeille taajuuksille. Meille tarjotaan evankeliumin ohella pääsyä Pyhän Hengen armolahjoihin. Uskoon liittyy hengellinenkin ulottuvuus. Jumala toimii seurakunnassa myös erilaisten hengellisten lahjojen kautta. Niitä ovat esimerkiksi profetoiminen ja kielilläpuhuminen. Jerusalemin alkuseurakunta, kuten myös seurakunta, joka sijaitsi Korintossa, olivat karismaattisia. Olisiko tämä sama mahdollista vielä tänäkin päivänä? Uskon, että olisi.

Karismaattisen herätyksen ja seurakuntien uudistumisen pahin vihollinen on uskonto. Se ei vaikuta pelkästään kirkkolaitoksissa vaan myös vapaiden suuntien seurakunnissa. Uskovien yhteys on uudestisyntyneitten kristittyjen luonnollinen elinympäristö. Seurakuntia on kuitenkin monenlaisia. Olen saanut todeta sen, että missä on herätystä, niin siellä myös vihollinen on aktiivinen. Missä evankeliumia julistetaan, niin siellä on myös niitä, jotka yrittävät estää evankeliumin leviämisen. Missä Jumalan Hengen tuli palaa, niin siellä on myös palokunta paikalla.

Saakoon siis Jumalan rakkauden hyökyaalto tulla ja muuttaa seurakunnat Kristuksen kuviksi. Kunpa Jumalan tahto saisi tapahtua ja Euroopan seurakunnat uudistua. Ennen kaikkea, tulkoon rukousherätys, ja monet saada kääntyä elävän Jumalan puoleen. On niin, että hengelliset lahjat vahvistavat seurakuntia. Siihen myös apostoli Paavali käsittääkseni pyrki. Hän tahtoi elävää hengellisyyttä seurakuntiin eikä vain kuivia muutomenoja ja kuollutta uskontoa. Mekin saamme elää evankeliumin todeksi ja iloita siitä. Evankeliumin sanoma saa voimaannuttaa ihmisiä kaikkialla hylkäämään synnin. Oi Isä, saakoon sinun tulesi polttaa epäjumalat kaikkialla. Saakoon elämä tulla takaisin seurakuntiin. Tulkoon takaisin lämpö ja rakkaus Herrassa.

Ehkä seurakuntien tulisi koettaa uutta taktiikkaa myös evankelioinnissa. Uskon, että Jumalan rakkaus on se työväline, joka tuo menestyksen sielujen voittamiseen. Ilman Pyhää Henkeä meillä ei ole Jumalan rakkautta itsessämme. Siksi meidän tulisi täyttyä Pyhällä Hengellä ja syttyä Jumalan rakkaudesta. Jos kerran koemme tuota niin suurta Jumalan rakkautta, niin miksemme antaisi sen virrata kauttamme eteenpäin niihin, jotka eivät vielä tunne Jeesusta henkilökohtaisesti. Tämä on varmasti Jumalan tahto. Saakoon Herra siunata kaikki ne kohtaamiset, joita sinulle tulee. Emme julista kristinuskoa vaan elävää persoonaa eli Jeesusta Kristusta. Amen.

Jeesus Kristus on Herra!

Osallisuus Jumalan vanhurskaudesta - Paavalin kirje roomalaisille on Jumalan Sanan siemeniä - sarjan toinen osa. Teos jatkaa samalla formaatilla kuin ensimmäinen osa (Vapauteen orjuudesta - Paavalin kirjeet galatalaisille ja Filemonille). Edelleen voidaan huomata se, että evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta on pääaiheena tässä teoksessa. Se on tulkinnan avain Roomalaiskirjeessä, jota voidaan luonnehtia Uuden testamentin kattavimmaksi evankeliumin selitykseksi. Apostoli Paavali käyttää huomattavaa ilmaisuvoimaa kertoessaan, että mitä evankeliumi merkitsee niin opillisella kuin myös käytännöllisellä tasolla. Evankeliumiin kuuluvat ihmisen usko ja Jumalan armo sekä Jeesus Kristus ja hänen täytetty työnsä meidän edestämme. Usko Herraan Jeesukseen tuo osallisuuden Jumalan armoon ja vanhurskauteen. Tämä on Paavalin keskeisimpiä opetuksia Roomalaiskirjeessä. Lisäksi hän käsittelee lihan ja hengen välistä suhdetta uskovan elämässä sekä Israelin ja pakanakansojen asemaa Jumalan edessä. Hän tuo esille kehällisten asioiden suhteen evankeliumiin. Niitä ovat ihmisten mielipiteet, ruokasäädökset ja sapatin viettäminen.

Osallisuus Jumalan vanhurskaudesta - Paavalin kirje roomalaisille käy tekstin systemaattisesti läpi jae jakeelta. Teos on herätyskristillisestä näkökulmasta kirjoitettua hartauskirjallisuutta. Se soveltuu erityisen hyvin seurakuntien käyttöön, esim. saarnoihin.

"Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan." (Room. 10:9-10).

BoD

9

789528 096252